

OD NAŠICH PŘÁTEL

BURWELL, NEBR., 8. ledna 1916. — (Dnes dovoluji sobě za slati Vám opět pokračování k mi nule již zasláným dopisům o tou cestování.) — Z přístavu Grimsby jest mimo Hamburg několik různých směrů, jimiž lze se po různých dopravních parolodích plaviti ku blízkým břehům severozápadní Evropy. — Kdo raději by však míjel větší část území říšské a cestovatí by chtěl bu přátelskou nám Francii, pro to bylo by ovšem kratší cestou z Lii verpoolu přes Londýn do přístavu Havre. — Dále pak přes Paříž, Mnichov a Plzeň. — Německým krajínám však zcela vyhovují se nelze, jelikož Čechy svoji polohou tvoří střed západní Evropy a obklopené jsou výjma východní své části samými Němci, kterými i značná část naší vlasti při hranicích svých jest obývána. — Zvolíme tedy sobě již známější, častěji našimi krajany používanou cestu do přístavu hamburského. — Kdo tedy přál by sobě z etných čtenářů "Pokroku" provázeti mě dál a sledovati dalekú cestu, nechť v mysl své s mnou vstoupí do menšího parníku zmíněný již společnosti. — Nastupujeme cestu; s počátku plujeme jasnými vodami velkého zálivu Grimsby-ského, několik mil po dél pobřeží Anglie. — Brzy běže me východní směr, plujeme po kladné hladině severního moře. Po té vodní cestě potkáme mnoho rybářské loďi, vracející se z vydatného lovu a vezoucí hojnou kořist, neboť tato část severního moře jest domovem velkého množství ryb. Zvláště severozápadní část nizozemského břehu hemží se miliardami známých nám sledu, tak zvaných Hollandských herynků, které poskytují výživu nesčetnému rodnému rybářskému. — V úase, kdy nastává tak zvané třetí této řady ryb, tu tyto v ohromných masách plují k pobřeží do mělkých zálivů a zátok mořských, kloude ze své jikry. — V tom úase nastávají ovšem rybářové pravé žně, neboť loví tyto v úase něm počtu od svých velikých sítí a současně nakládají je do hojných, zde již připravených smů, které pak posílají do všech přístavů světa. — Po delší době zábavné plavbě, blíže se k západním břehům evropským, míjíme několik ostrůvků a na severní straně Helgoland, německou to základnu, a známe hnedle před sebou jihozápadní břehy Šlesvik-Holštýnska. — V pravu Cuxhaven a hned na to plujeme do močného ústí labské ho, které jest zde značně široké. — Se severní strany míjíme hluboký asi 50 mil dlouhý kanál císaře Vilhelma, protínající Šlesvik-Holštýn po celé jeho šířce, a který spojuje Cuxhaven a ústí labské s Kilem na Baltickém moři, který jest důležitým přístavem pro velké německé válečné kolony. — Průplav tento jest s četnou železniční sítí v okolí jeho pro Německo veliké strategické ceny. — Pracovalo se na něm několik roků a pohltit četné miliony marek. — Čím dále plujeme proti labskému proudu, tím více se vody jeho úží a jeho oba malebné břehy, které pokryté jsou hojnou zelenou stromů, vábně zdají se kynouti nám svým osvěžujícím stinným chladem. Čím dále, tím více vynořují se lidská ohydli a četné letohrádky, zábavné a jiné vyletní místnosti, které nechávají nám tušiti blízké bohaté velkoměsto. — Spatrujeme výstavnou Altomu, hned na to při severní straně labské rozkládající se starobylé město Hamburg. — Vjíždíme do přístavu, k efi naši cesty, kde plavba se končí. — Kdo ponejprv zavítá do přístavu, co do velikosti Hamburgskému podobného, kde na menším prostranství nahromaděna jest taková směsice různých plavidel, objeví se zraků jeho obdivuhodná panoráma, popatří-li na ty četné parolodě — zde zkrátka jest sta loďi a velký počet menších dopravních parníků, nesoucích vlniku různých národů, mezi nimiž projíždí se malé vláčné parníky a sta malých lodiček. Zde nakládá se zboží, jinde opět vykládá. — Jest to v pravém slova smyslu mravenčí plně chvátajícího a pilného lidu, který má ustále na spěch, aby se nic nezameškalo. — Na nábreží nalézá se mnoho hostinců a sprostých kr-

tem, s mnoha ku koupí vyložených tudených zákusku po způsobu u amerických vojenských kuchyní, které všem zde nutno koupiti. — Zde lyáme mluvití všemi evropskými azyky. Nalézáme zde pokurujícího nebudého Němce z jeho dlouhé dýmky, vedle hostejného Angličana. Dále galantního Francouze vedle Švédy, Vlacha vedle Španěla; jest to jako skutečný Babylon, kdy svého času Jehova pomáhal azyky lidské. — Plaveň se vlní nad hladinou. — Ubrázíte se z přístavu Admirálskou třídou, obdivujeme se rozkošnému labskému úlivu Alster, zabíhajícímu hluboko do města s krásným jej zlobím stromovím, v jehož pozadí rozkládají se malé parky. S temně plývají cele řady moderních domů s četnými chrámy různých církevních sekt, z nichž mnozí mají za sebou již úctyhodné stáří; vládní jeden katolický, který se táá přes 500 roků. — Část starého města, blíže labského toku, má řívnou směs úzkých ulic s částí doud starých domů, které se svými průhlednými vysokými štíty, jež přomínají nám doby dávných věků, dy tento sloh stavby býval oblíben. Vede jiných zvlástoností luší jmenovati rozsáhlou Hagu-cekovu zoologickou zahradu s četnou dravou zvířat a jinou zvířatou a stojí za to, abychom do ní stoupili a sobě vše prohlédli. — Druhý den s nastalým jitem stoupíme do pouliční káry, která dopraví nás na Klášterskobrancké náměstí (Kloster Thor) před ozářené nádraží Berlínsko-Hamburgské dráhy. Zde opatruje sobě židní lístek do Berlína, vstoupí ne do vlaku, Rychlovlak, v jehož nitru jsme se jak náležitě uvelebili, neposkytující pohodlí takové, na aké při cestování v Americe jsme obě uvykli, nieměně majíc za újaté místo u otevřeného okna a saměstnání jmece pozorování nám neznámých krajín, rádi za pomínáme na nedostatky tyto. — Hned po výjezdu z nádraží, když lozjetý vlak dostal se na volné prostranství, které umožňuje nám další rozhled, spatrujeme po obou stranách tratě velkou množku bujnými stromy porostlou krajinnu, střídavě s úrodnou půdou, kde pěstují hojně zeleninu. — Později spatříti nám možno tu a tam na lý lesík se zakrslými borovicemi a zde onde větrný mlýn. — Vessně jsou zde dosti velké, budovy z cihel nebilené, taskami neb bílýmiem kryté. — Čím dále přijídme k výchozi, jest krajina více pšcitá s chudší již půdou, poskytuje svou jednotvárnou rovinnou nám nemlý vzhled. Obraz tento provází nás po celé tenčí cestě podél této tratě až do říšského residenčního města. — Neobčekaně objevuje se nám na mnohých místech větší skupení domů, zde stáde prámyslový závod, neb továrna s vysokými cihelnými komíny. Z levé strany míjíme invalidovnu, z pravé rozsáhlé jízdcecké cvičiště s labským kasárnem a hned na to od severozápadu vjíždí náš rychlík po 5-hodinové jízdě do Berlínsko-Hamburgského nádraží.

(Pokračování příště.)

DWIGHT, NEBR. — Čtená redakce! Prosim, rače vřadit několik těchto řádek do milého nám "Pokroku". Již dlouho jsem nepsal do "Pokroku", spoleháje se, že máže též někdo jiný z našeho městečka něco nového napsat, ale marně jsem čekal. Aret, z okolí našeho některé čtenáři "Pokroku" přece s nějakým dopisem přispěli a jejich dopisy byly vždy vítané, obzvláště p. J. Knappa, pokro silého rolníka, blíže města Loma, jenž mě též upozornil na moje dopisy. Ano, pane Knapp, tak jest, jak shora řečeno — spoľáhat se na druhého. Dále mne jřipomněl v "Denním Pokroku" pan F. J. Duffek z Glover, No. Dak., že ten prezent ode mně ještě nepřišel! Ale, pane Duffek, to se mně no může ani v hlavě srovnat, že by ještě ten prezent nedešel! Václav jsem Vám tam poslal toho největšího zájeze, co jsem při nejbližší příležitosti potkal a on hned běžel a ještě, aby se nezmeškal, křičel jsem za ním Vaši adresu. Aha! tam již dávno býti na Vaši farmě. Podívejte se až ho uvidíte, nastřelte na něj. (To vám, že by ho netrefil, tak jako když jsem šli v Praze před 30 lety zabít krávy, stála u šachty, tu pan Frana-

namířil a bae — ale kráva byla blubhá, tak neslyšela, že už má padnout a stála, jako by se nic nestalo. Prohlédli jsme, co je to, bo přičina a ble, náboj v té jeho houbičence se nějak zatnul a mínil i celou šlaci.) — Ale křičíte na něj Dwight. Jestli je to ten, co jsem ho poslal, dá se na útěk; bude myslet, že má jít a vyřezanou, že k vám skutečně došel. — Po ubilo mě, seznamiti se s panem Fred Bullicem, cestujícím jednatelém "Denního a Nedělního Pokroku", jenž mě navštívil v méu závodě a při té příležitosti si prohlédl celé naše zařízení, což se mu velice líbilo, ale nejlépe mouka White Lily, jež jest daleko široko velmi oblíbená a vyrábělena jest věhlasný český technický úly sár, p. J. E. Childer, v Abie vřadovém mlýnu. — Pány čtenáři, i u uvědomuji, že jsem odevzdal jednatelství p. Fred, Kaděčkovi, tak mohou se na něho s předplatným s důvěrou obrátit a Fred na to je ještě poráste. — Mnoho zdaru a štěstí osobním Pokroku, čtenářům a čtenářkám v tomto novém roku přeje —

E. M. Dobrušský.

SPENCER, NEB., 5. ledna 1916. — Čtená redakce "Pokroku"! Dostal jsem několik čísel "Denního a Nedělního Pokroku" a jeř voz se mně zamlouvá a pak že jest to domáci časopis, tak si na mě předplácím, obnos 81,50 nalezobě urložený a za peněz možžb me poslat nějaký kalendář. Američan ale ja sám a proto ten mi nepošlete. Preje vám hojně zdaru a všem radostný blahodárny nový rok, znanenám se v úte.

Václav Hanbeck.

Čtený příteli, díky za praven a jelikož "Denní a Nedělní Pokrok" se Vám zamlouvá, měl byste též jakýkoliv se u vás něco zavazujícího příhodí, zpravu nam o tom labské zastat. Budeme vám po vzácní a čtenářové obzvláště. Bu to vás to těší a osvětlíte opět by valou přízeňi svému dobřému příteli "Pokroku". Doufám, že se u vás s touto praven namě neo bane.

GEDDES, SO. DAK., 6. ledna 1916. — Čtená redakce a milé čtenáři, dovoluji sobě podati vám zprávu, že jsem poslal živ a zdravý Zároveň vám seřadil, mnohobíl jsem sklídl kukurice z 50 akru a ace jest dvojitého bosu a máno to již mám ještě na 20 akrech na poli. Domýšel jsem se, že z ní něco vyřídím, ale přepočítal jsem se. Tráhy totiž kroupy a ty nádeji on na dobro zklamaly, neboť ku žurici rozláhlily tak, že místy ku te klacky zůstaly. Vřak co kroupy nezmenily, nyní mrazy dokonaly. Kdyby byl přišel mraz, jaké hřívají ve Scotland, ten by již byl jest tak nespálil. — Pral bych se, kdyby mi dobrý krajani ze Stanley okresu, seděl, kde je nyní Josef A. Černý, jenž dříve býval v Tripp, S. D., hostinským, a nebo nerhť se sám přiblíží, neboť se mi po něm hozně stýska. — Vřete Vás,

L. W. Thaler.

TÁBOR, SO. DAK. Čtená redakce, milé čtenáři a rozbomlé etarky oblíbeného našeho "Pokroku"! Nejdříve přijmete na blaopráni k novému roku a Vydavatelstvo nechť získá hojně no všech předplatitelů na nový "Denní a Nedělní Pokrok", na který já si též musím předplatit, neboť

jest to vřakto ku krásný, bohatě-četbou vypravený časopis! — Nyní musím též něco sdělit o tom počasí. Přítomně zemí pokrývá trácha sněhu, však není ho dost, aby udeřal dobrou snieci. Musím se též pochlibit, jak jsme jeř v křece na návěstevu do Kansasu, vzřábnost ta asi 400 mil. S počátku jelo se nám dosti dobře a teprve az poslední dni byla větš zima a vzalo nám to asi tři dni a půl. Nebraska, kudy jsme jeř, se nám líbila; krajiny byly pěkně položené a také viděti jsme dost pěkné kukurice a pšenice byly již zelené. Do Omahy přijeli jsme v neděli večer; auto jsme dali do garáže, kdežto já po té vzal jsem pouliční káru a jel jsem na 13. ulici a síce k p. Vác, Tesarovi na ten vyhlášený guláš. Po chutné večerí odebral jsem se na nocleh do hotelu Praha, který nyní, jak jsem dočetl, vlastni pan Josef Pičouka. Byl jsem též na bále a odkem v Omaze měli jsme dobřenasu a vedlo se nám potom dobře z do Kansasu, kdež však byl jsem meen čtyři dni vyžít, tento četou řádně jsem nastýdl. Tentobře se mi ale Kansas nelíbil, ja o drve. Že měli špatné žně, do veděovalo nejlépe to množství zposkané pšenice v poli a na akrechách též. Tu co jsem pak před vymloučenou, nebila valne ukostí. Pudele dopisu z Rossvill, miss., a i sám jsem videl, že kornakozovala pouze asi tak na 15 z 20 bushu po akru. — Když pak jsem se chystal na zpáteční cestu a Dakoty, tu paní Kovářová přiravila mi do bedničky hojnost momentálních dortů a jiných chutných jídel, tak že jsem byl proti jedu na vlakku jak náležitě opatřen. Na cestě k Dakotě stávil jsem se opět v Omaze a opět bylo o právě v neděli a zase navštívil jsem p. Tesaru a na guláš vyřadil si pochoutku. Pan Tesar nechtěl ani pustit, az přý po příchutu. Na pomůcku dostal jsem od něho pěkný kalendář. Jak mi nyní seřadil, pan Tesar se vřadil Metzovy síme presklídl na 13. a William, kde dříve býval pan Libal. Konečně jsem se dly dostal zase domů a bylo zase obce. V Etien měli velké vřící osvěcení, na němž poličil se p. J. Hladký, F. Kortan, J. Kovar, slé. Beevířova a rodina V. M. Kortana a bavili se tři dni. Veselá byla dost, hudba hrála, ef ale to byla kapela, to nevím — nejspíš to byla vřít. Na nový rok byli jsme návštěvou a p. Jos. Tapy k němuž nádeji jsme počal v čas, neboť byl připraven na bál, ale byl tudíž nucen zůstat doma. Měli jsme se dobře, neboť jsme si pěkně zahráli a o občertvení nebila též žádá nouze. — Se srdečným pozdravem na všechny, dopis svůj konečně znanenám se v úte.

Jos. Zamelik.

WATERVILLE, KANS., 7. ledna 1916. — Čtená redakce "Pokroku"! Příložený naleznete obnos jako předplatě a za doplatek do pal bych si jako peněz kalendář "Amerikan". Již jsem přes 60 let starý a tu neuj zajisté dít, že se mi už nedostává toho nejdrahocennějšího daru, j. jž lidla bystost nejvíce potřebuje — a to jest zrak, tak že vezer již čísti nemohu. Nieměně "Pokroku" se nikdy nemohu dočkat a také budu ja si též musím předplatit, neboť

vám psát mnoho nemohu, jenom leda, že v naší krajíně rádi zhoubné nemoeer, tak že některý den jsou třeba dva pohřby najednou. Nejvíce zde charvá lidé na zápal plie. Preji vám v tomto novém roce hojně zdaru a nových předplatitelů na "Denní Pokrok". — Srdečný pozdrav na redakci a všechny čtenáře a čtenářky a jen všechny hojně dopisujte. — Co pak se stalo s p. Briechem, že tak málo do "Pokroku" dopisuje, což se u vás nikdy nie nového nepřihodí? P. zřavuje Tebe i rodinu.

Jos. Svoboda.

WITTEN, SO. DAK. — Čtená Vydavatelstvo "Pokroku"! Konečně přece jednou přišel mi do ruky pěti-dollar, tak vám ho ihned zasílám na hrěche, jichž jsem se, az nerad, dopustil. Draží přátelé, laskave mi tedy nyní prominte, že jsem vám tak dlouho neplatil. Nemohl jsem si ale nijak při nejlepší vůli pomoci, neboť jsem již 1 1/2 roku na poušti, tak že dollar téměř již ani neznám. Buďte však ubezpečeni, že to více nenechám tak dlouho jiti, ježto staré dluhy se vždy špatně zapravují. Příště si pomyslím, dej raději hned a budu se dle toho též řídit. Laskave to vše urovnějte a počítejte si zř za ty postovní známky, neboť mi kure za darmo nehrabe. — A bych vám psal něco o zdejším ponerech, ty se mně jaksi nelíbí. — Faktu psat bylo by čeho dost, ale něcho tak zajímavého. Četl jsem v jistém časopisu, že Villa, mexický bandita, se vzdal hodnosti. Takový kolikatisícový vrah znaním též hodnost; dodelal prý se pozoruhodných úspěchů. Dle mělo však ja si o něm mnoho nemylim. — Evropské vlády též chtějí prý zažehnat militarismus. Vřak řte, kde by musly začít? On však na sebe pamatují. Obřal jsem též jiné časopisy, ale při Pokroku zůstanu, neboť nyní udelel konečně dobrý krok ku předu. Za remi mi laskavě pošlete ty samostrie se nožky. — Čtená Vydavatelstvo, blahopřeji vám k novému podniku a čtenářům přejí šťastný blahodárny tento nový rok. — V úte.

Josef Podlipský.

THOMPSON, NEB., dne 3. ledna 1916. — Čtená redakce "Pokroku"! Příložený naleznete obnos na můj oblíbený "Pokrok", šak týdeni pouze vydání, ježto řívě nežli jste počali vydávat "Denní Pokrok", předplátil jsem i jiný deník. Nu, vřelý se to máže přístě zmenit! A bych vám psal, co jest zde nového, tu musím sdělit, že pamuji zde samé jen lemoee a není snad stavení, kde by někdo nějakým neduhem — ako chripkou atd. — netrpěl. — boasi jest zde krásné jako na jaře, sluníčko pěkně svítí a ležky zahřívá. Mnoho jich jest tole mňení, že podobně počasi jest zř na pšenice. Úrodu měli jsme zřivosti ještě nehazející. Navštívil by nás také kroupy a to již po třetí. Tentokrát ale přišly trochu lozde. Nám zasáhly asi 10 akru pšenice, tu ostatní na štěstí byla již v mandýlkách. O ovce jsme přišli a kukurice se jest sebrala, tak že dala od 25 do 30 bushu po akru. Přijmte všichni srdečný pozdrav a přihodí-li se zde něco důležitějšího, pošlu redakci ihned o tom zprávu. — V úte.

Jos. F. Čučák.

DÍVKA, JEZ DOVEDE VÝBORNĚ STRÍLET.

Na obrázku našem spatrujeme Elizabeth Deanovou, 16-letou školáčku v Cambridge, Mass., jeř je výbornou střelkyní. Při nedávných závodech v střelbě získala první cenu.

Z DOBY VÁLEK HUSITSKÝCH.

(Píše Jan Noll, Omaha.)

Každá válka jest strašná, jak za starých dob, tak i nyní. Rozdí jest jediné ten, že za nynější doby válka stojí více nakladu a více padne lidu.

Snadno víme proč, poněvadž je stádu více, a mají vřadnější nástroje, a čím myslíme, že jsme civilizovanější, tím ukazujeme, že jsme větší barbari, než za starých dob.

Staré spisy nám ukazují boje vedené našimi bojovníky z doby husitské a jejich nepřátel. Vezmu vyňatek z bojů, které se odehrávaly v kraji óaslavském, na Poděbradsku a okolí. Doufám, že jest mnoho krajanů zde z tamního kraja a domnívám se, že je to bude zajímat, když poukážu na do by tehdejší, vedení válek, jako byly dříve a nyní. Rozdí jest ten, že za nynější doby se válčí za uelváčení a pokoreni Slavanstva a nabytí slávy germánské nad celou Evropu. Vřak válka třicetiletá byla vedena za účelem náboženským, jak v dějinách možno čísti.

V Sadaké byla velmi pobuťou

Aj ty věčná země, naše jedna vlast, k užívání ji mějme, neb všech nás jest.

Právo máme jedno žit na Tobě volně, práva nemá nikdo sám panovat Tobě.

Přece však jsou hlavy neomylné, velké, přece plány stavi, ehtí překonat Tebe.

Velký král Israelský slavil Tvou Ti nebral, za to císař německý rad by Ti vše pobral!

Víme všichni, že, kdyby nebylo císaře německého v nynější válce, že by naše armády slovancké byly již dávno hotovy s panstvím nabsburským, neboť to byl vykvět našeho národa, který padl v ruce německé, které jej vyhubil, ženou jeť před nepřitelem, jeň z střeli po předu a Němci opět ze zadu, aby nás, Slovany, zničili a vyhubili.

Tak bývalo vždy, jak nám dějiny vypráví, vždy Němci byli útočníky a hubiteli národů slovanckých; vždy, kdykoliv se náš národ povznesl, vždy byl níčen jimi, ve způsobu rozličením. Vždy přecházel hranice naše a ušil nás slovancký jazyk, průmyslové ve školství a konečně též hodákem.

(Pokr. příště.)